

EURÓPSKY PARLAMENT

2004

2009

Dokument na schôdzu

KONEČNÉ ZNENIE
A6-0297/2005

12.10.2005

SPRÁVA

o nešírení zbraní hromadného ničenia: úloha Európskeho parlamentu
(2005/2139(INI))

Výbor pre zahraničné veci

Spravodajca: Ģirts Valdis Kristovskis

PR_INI

OBSAH

	Strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU	3
EXPLANATORY STATEMENT	16
POSTUP	21

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o nešírení zbraní hromadného ničenia: úloha Európskeho parlamentu (2005/2139(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na rezolúciu Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov č. 1540 (2004), ktorá považuje šírenie zbraní hromadného ničenia (ZHN) a ich nosičov za hrozbu pre medzinárodný mier a bezpečnosť,
- so zreteľom na Európsku bezpečnostnú stratégiu (EBS), v ktorej sa uvádza, že šírenie zbraní hromadného ničenia je potenciálne najväčšou hrozbou pre našu bezpečnosť,
- so zreteľom na realizáciu EBS, a najmä stratégie Európskej únie proti šíreniu zbraní hromadného ničenia (stratégia EÚ proti ZHN), ktorú prijala Európska rada dňa 12. decembra 2003,
- so zreteľom na skutočnosť, že všetky členské štáty Európskej únie sú zmluvnými stranami hlavných mnohostranných dohôd, ktoré tvoria režim nešírenia, a to Zmluvy o nešírení jadrových zbraní (ZNJZ) z roku 1968, Dohovoru o biologických a toxických zbraniach (DTBZ) z roku 1972, Dohovoru o chemických zbraniach (DCHZ) z roku 1993 a Zmluvy o všeobecnom zákaze jadrových skúšok (ZVZJS) z roku 1996, a že dva členské štáty, Veľká Británia a Francúzsko, sú štátmi, ktoré vlastnia jadrové zbrane v zmysle ZNJZ a že taktické zbrane Spojených štátov sú rozmiestnené na území viacerých členských štátov: Nemecka, Talianska, Spojeného kráľovstva, Grécka, Holandska a Belgicka a v štátoch uchádzajúcich sa o členstvo v EÚ, najmä v Turecku;
- so zreteľom na záväzok členských štátov usilovať sa o zovšeobecnenie týchto mnohostranných dohôd, vyjadrený najmä v spoločnej pozícii Rady 2003/805/SZBP zo dňa 17. novembra 2003¹,
- so zreteľom na správu skupiny na vysokej úrovni o hrozbách, výzvach a zmene, zriadenej generálnym tajomníkom OSN, v ktorej sa uvádza: „blížime sa k bodu, v ktorom by sa mohol rozpad režimu nešírenia stať nezvratným a vyústiť do stupňovitého šírenia zbraní“,
- so zreteľom na odpoveď generálneho tajomníka OSN v správe Vo väčšej slobode: na ceste k rozvoju, bezpečnosti a ľudským právam pre všetkých, v ktorej zdôraznil význam mnohostranných dohôd pri zabezpečovaní medzinárodného mieru a bezpečnosti v oblasti jadrových, biologických a chemických zbraní, ako aj nedávne úsilie o odstránenie nedostatkov, ako napríklad v rezolúcii Bezpečnostnej rady OSN č. 1540 (2004),
- so zreteľom na svoje uznesenia vyjadrujúce znepokojenie nad šírením ZHN a s nimi súvisiacich materiálov a technológií, najmä na svoje uznesenie o biologických a toxínových zbraniach zo dňa 14. júna 2001², uznesenie o jadrovom odzbrojení zo dňa

¹ Ú. v. EÚ L 302, 20. 11. 2003, s. 34.

² Ú. v. ES C 53 E, 28. 2. 2002, s. 400.

26. februára 2004¹ a uznesenie o hodnotiacej konferencii 2005 o Zmluve o nešírení jadrových zbraní zo dňa 10. marca 2005²,

- so zreteľom na článok 45 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na poradný posudok Medzinárodného súdneho dvora z 8. júla 1996 o zákonnosti hrozby alebo použitia jadrových zbraní,
 - so zreteľom na správu Výboru pre zahraničné veci (A6-0297/2005),
- A. keďže otázky nešírenia jadrových zbraní patrili vždy medzi hlavné záujmy Európskej únie už od založenia Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu Rímskou zmluvou,
- B. keďže opatrenia v oblasti nešírenia zostali obmedzené a iba v súčasnosti sa nimi začína vážne zaoberať EBS, a najmä členské štáty prostredníctvom stratégie EÚ proti ZHN a činnosťou Komisie v rámci súčasných obmedzených rozpočtových položiek pri príprave finančného výhľadu na roky 2007-2013,
- C. keďže Rada EÚ prijala spoločnú pozíciu (vrátane približne 41 samostatných opatrení), ktorú predložila na hodnotiacej konferencii v roku 2005 o Zmluve o nešírení jadrových zbraní, ale nedokázala presvedčiť ostatných signatárov Zmluvy o nešírení jadrových zbraní, aby uskutočňovali rovnako zameranú spoločnú stratégiu, ako stanovuje spoločná pozícia, bez ohľadu na to, že šírenie ZHN sa bude považovať za najnebezpečnejšiu hrozbu svetovej bezpečnosti;
- D. keďže z uvedeného jasne vyplýva naliehavá potreba, že Európska únia musí prevziať novú vedúcu úlohu s cieľom ochraňovať svoje záujmy prostredníctvom opätovného posilnenia opatrení obsiahnutých v spoločnej pozícii a stratégii EÚ proti ZHN, aby sa tak posilnil režim nešírenia,
- E. keďže štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, sa stretnú v roku 2006 na hodnotiacej konferencii o DTBZ s cieľom zhodnotiť pokrok pri vykonávaní ustanovení zmluvy, a preto je nevyhnutné nájsť spôsoby na vypracovanie overovacích ustanovení pre DTBZ a sprísniť predpisy proti biologickým zbraniam, vrátane opatrení zameraných na kriminalizáciu vývoja a vlastníctva biologických zbraní prostredníctvom vnútroštátnych právnych predpisov,
- F. keďže Európsky parlament je aj naďalej znepokojený tým, že stratégia EÚ proti ZHN je v súčasnosti oslabená v dôsledku nedostatku finančných prostriedkov na dosiahnutie jej hlavných cieľov, ktoré sú uvedené na zozname priorít v prílohe k správe o pokroku vypracovanej Úradom osobných zástupcov pre nešírenie ZHN (ďalej len ÚOZ)³ a očakávané závery štúdií vykonaných Komisiou v rámci pilotného projektu 2004 pomenovaného Posilnenie spoločných programov EÚ na zníženie hrozieb: činnosť Spoločenstva na podporu stratégie Európskej únie proti šíreniu zbraní hromadného ničenia,

¹ Ú. v. EÚ C 98 E, 23. 4. 2004, s. 152.

² Prijaté texty, P6_TA(2005)0075.

³ Rada Európskej únie, ÚOZ, Implementácia stratégie proti šíreniu zbraní hromadného ničenia: 6-mesačná správa o pokroku/ Zoznam priorít, 3. decembra 2004: <http://ue.eu.int/uedocs/cmsUpload/st15246.en04.doc>.

G. keďže stratégia EÚ proti ZHN si vyžaduje zvýšenie príspevku EÚ na spoločné znižovanie hrozieb s ohľadom na finančný výhľad po roku 2006 a predpokladá vytvorenie osobitnej položky v rozpočte Spoločenstva pre nešírenie a odzbrojenie v oblasti ZHN,

Nebezpečenstvo šírenia zbraní hromadného ničenia

1. uznáva, že vďaka mnohostranným dohodám, ktoré tvoria režim nešírenia sa podarilo spomaliť šírenie ZHN a systémov ich nosičov, a že tieto dohody si zaslúžia trvalú a plnú podporu v budúcnosti, ale taktiež podporuje názor vyjadrovaný v rámci EBS, že v súčasnosti vstupujeme do nového, nebezpečného obdobia, v ktorom existuje možnosť pretekov v zbrojení v oblasti ZHN, najmä na Blízkom východe, severovýchodnej Ázii a južnej Ázii;
2. zastáva názor, že šírenie jadrových zbraní výrazne zvyšuje nebezpečenstvo jadrovej vojny a s ohľadom na katastrofálne následky, ktoré by mala takáto vojna pre celé ľudstvo, vyzýva všetky štáty, aby vyvinuli maximálne úsilie na vybudovanie efektívneho, účinného a spravodlivého systému, ktorý zníži a postupne odstráni jadrové hrozby;
3. odmieta vývoj novej generácie jadrových zbraní („mini nukes“ alebo „bunker-busting bombs“) a zmeny v jadrových doktrínach, pretože zvyšujú bojovú použiteľnosť jadrových zbraní a neznižujú ich význam, čím podkopávajú pozitívny vývoj, akým je napríklad zníženie stavu strategických jadrových zbraní, na ktorom sa dohodli spojené štáty a Rusko; opätovne zdôrazňujú svoju výzvu administratíve Spojených štátov na trvalé zastavenie takéhoto vývoja;
4. požaduje bezodkladné opatrenia na zabránenie ďalšieho šírenia balistických striel s dlhou dráhou letu a väčšou presnosťou, a to prostredníctvom získavania a rozširovania členstva v systémoch kontroly zbraní, akým je napríklad režim kontroly raketovej technológie (RKRT) a Haagsky kódex správania sa;
5. zdôrazňuje, že v súčasnosti, keď si v zvýšenej miere uvedomujeme terorizmus a ohrozenie vnútornej bezpečnosti, je viac dôležitá bezpečnosť civilných jadrových, biologických a chemických materiálov, prevádzok a výskumných laboratórií tak v celosvetovom meradle, ako aj v Európe a jej okolí;
6. pevne verí, že aktivity jadrového odzbrojenia významne prispievajú k medzinárodnej bezpečnosti a znížia riziko krádeží plutónia teroristami;
7. zdôrazňuje potrebu obmedziť riziko, že sa citlivé materiály, zariadenia a/alebo technológie súvisiace so ZHN dostanú do nesprávnych rúk, a to prostredníctvom zavádzania a presadzovania účinných kontrol vývozu a tranzitu a posilnením manažmentu hraničnej bezpečnosti;
8. podčiarkuje, že rýchly technologický vývoj v oblasti biologických vied, ako aj chýbajúce ničenie a zlé skladovanie vzbudzuje osobitné obavy v súvislosti s biologickými zbraňami v blízkej budúcnosti;

Politika Európskej únie v oblasti zbraní hromadného ničenia

9. vyzýva Európsku úniu a jej členské štáty, aby čo najlepšie využívali existujúce overovacie systémy a aby v prípade potreby navrhli nové overovacie nástroje;
10. vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby pokračovali pri zabezpečovaní plnej podpory Medzinárodnej agentúre pre atómovú energiu (IAEA) v jej úsilí o posilnenie režimu jadrového nešírenia, a to postupnou zmenou dodatočného protokolu ku komplexným bezpečnostným opatreniam na nový overovací štandard;
11. nalieha na Európsku úniu, aby bola aj naďalej aktívna pri predchádzaní riziku v súvislosti so šírením zásob chemických a jadrových zbraní a materiálov hromadného ničenia, ktoré boli nazhromaždené počas studenej vojny, ako aj biologických materiálov a výskumných zariadení pochádzajúcich z obdobia studenej vojny;
12. vyzýva Európsku úniu a jej členské štáty, aby nadviazali na prácu pod ochranou IAEA, ktorá sa zaoberala iniciatívami týkajúcimi sa zabezpečenia paliva, a aby vypracovala návrh koncepcie, ktorá by sa mohla presadzovať ako základ pre nový medzinárodný konsenzus v otázkach prístupu k jadrovému palivu;
13. zastáva názor, že Európska únia by mala zohrávať aktívnejšiu úlohu pri presadzovaní nešírenia zbraní a odzbrojenia, najmä v rámci boja proti terorizmu;
14. vyzýva EÚ, aby vyvinula nevyhnutné koordinačné mechanizmy (monitorovacia jednotka zbraní hromadného ničenia EÚ v spolupráci so situačným centrom EÚ), aby sa tak zabezpečilo, že na budovanie solidarity a dôvery medzi členskými štátmi v oblasti politiky zbraní hromadného ničenia sa budú využívať spravodajské služby;
15. je aj naďalej presvedčený, že Európska únia by mala pri realizácii stratégie EÚ proti ZHN prikladať význam konkrétnym iniciatívam na odzbrojenie a predovšetkým opatreniam zameraným na nešírenie zbraní s cieľom presvedčiť krajiny mimo Európskej únie, aby sa zapojili do spoločnej stratégie vzájomnej bezpečnosti;
16. vyslovuje uznanie práci vykonanej pri plnení stratégie EÚ proti ZHN počas prvého roka a pol jeho existencie, a najmä práci osobného zástupcu a Komisie a zdôrazňuje, že pre Európsku úniu by malo byť prioritou:
 - (a) pokračovať v politickom záväzku týkajúcom sa presadzovania realizácie stratégie EÚ proti ZHN na medzinárodnej úrovni;
 - (b) klásť väčší dôraz na iniciatívy zamerané na odzbrojenie, ako aj na otázky nešírenia zbraní hromadného ničenia;
 - (c) posilňovať mnohostranné zmluvy vytvárajúce režim nešírenia;
 - (d) dôraz na nešírenie a riziká spojené s použitím ZHN teroristami
 - (e) poskytovať finančné zdroje potrebné na realizáciu stratégie EÚ proti ZHN;
17. vyzýva Komisiu a Radu, aby pripravila programovanie finančného výhľadu na roky 2007– 2013 tým, že vypracuje zoznam prioritných činností a s nimi spojených nákladov

na splnenie záväzkov prijatých v rámci globálneho partnerstva G8 proti šíreniu ZHN, a aby rozšírila svoje činnosti nad rámec Spoločenstva nezávislých štátov (SNS) s cieľom vyhovieť globálnym potrebám;

18. vyzýva Európsku úniu a jej členské štáty, aby zohrávala aktívnejšiu úlohu pri presadzovaní demokracie a uznesenia o celosvetových zmrazených konfliktoch, pretože táto činnosť vytvára integrálnu súčasť úspešnej politiky nešírenia a môže značne prispieť k riešeniu základných príčin pretekov v zbrojení v oblasti ZHN;
19. vyzýva Vysokého predstaviteľa EÚ pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku, aby zabezpečil materiál týkajúci sa otázky začlenenia poradného posudku Medzinárodného súdneho dvora z roku 1996 o „zákonosti hrozby alebo použitia jadrových zbraní“ do stratégie EÚ proti ZHN;

Prax EÚ pri zavádzaní doložiek o nešírení zbraní hromadného ničenia

20. víta zaradenie doložiek o nešírení ZHN do nedávnych dohôd Európskej únie s tretími krajinami a do akčných plánov; poukazuje však na to, že takéto opatrenia musia dôsledne uplatňovať všetci partneri Únie bez výnimky; preto vyzýva k rýchlemu preskúmaniu existujúcich dohôd a akčných plánov, v ktorých takéto doložky chýbajú;
21. vyzýva všetky štáty, ktoré majú s EÚ uzavretú dohodu o spolupráci, a najmä štáty vlastniace jadrové zbrane, aby neposkytovali pomoc alebo podporu iným štátom pri získavaní jadrových zbraní alebo iných jadrových zariadení, hlavne štátom, ktoré nie sú zmluvnými stranami ZNJZ;
22. v tomto záujme odporúča, aby bol v úzkej spolupráci Rady, Komisie a Parlamentu vypracovaný operačný súbor prvkov s cieľom poskytnúť podporu akémukoľvek tretiemu štátu, ktorý požiada o pomoc v tejto oblasti;
23. vyzýva Radu a Komisiu, aby vypracovali plány technickej pomoci akémukoľvek tretiemu štátu, ktorý požiada o podporu Únie pri vytváraní vnútroštátneho systému kontroly vývozu v záujme splnenia spomenutej doložky alebo ich oznámených požiadaviek v súlade s rezolúciou Bezpečnostnej rady OSN č. 1540 (2004);
24. vyzýva Radu a Komisiu, aby poskytli odhad nákladov spojených s podporou tretích štátov pri tvorbe právnych predpisov o nešírení ZHN a vytváraní systémov kontroly vývozu;
25. vyzýva Radu a Komisiu, aby podávali správy o činnostiach vykonávaných v rámci podpory tretích štátov pri tvorbe právnych predpisov o nešírení ZHN a vytváraní systémov kontroly vývozu;

Odmietnutie rozmiestňovania zbraní hromadného ničenia vo vesmíre

26. pripomína ustanovenia článku IV Zmluvy o vesmíre z roku 1967, v ktorej sa štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, zaväzujú neumiestňovať na obežnú dráhu Zeme ani na iné vesmírne telesá akékoľvek jadrové zbrane či objekty vybavené zbraňami hromadného ničenia, neinštalovať ZHN na vesmírnych telesách ani iným spôsobom nerozmiestňovať ZHN vo vesmíre, nezriaďovať vojenské základne ani zariadenia, nevykonávať skúšky

akéhokoľvek druhu zbraní alebo nevykonávať vojenské cvičenia na mesiaci alebo vesmírnych telesách;

27. vyzýva Európsku úniu a členské štáty, aby preskúmali možnosť uzavretia ďalších dohôd o vesmíre s cieľom zabezpečiť mierový výskum a využívanie vesmíru a zabrániť pretekcom v zbrojení vo vesmíre;

Reakcie na porušovanie systému OSN

28. vyzýva predsedníctvo EÚ a Radu, aby vykonali ďalšie kroky smerujúce k dosiahnutiu cieľa stratégie EÚ proti ZHN „posilňovať úlohu Bezpečnostnej rady OSN a zlepšiť odbornosť pri riešení otázok šírenia zbraní hromadného ničenia“;
29. vyzýva Európsku úniu a jej členské štáty, aby v tomto záujme poskytli zdroje potrebné na zriadenie útvaru OSN pre technickú pomoc pri overovaní a dodržiavaní režimu;
30. vyzýva Európsku úniu, aby poskytla technickú pomoc štátom, ktoré požiadajú o podporu pri plnení požiadaviek týkajúcich sa podávania správ podľa rezolúcie Bezpečnostnej rady Organizácie spojených národov č. 1540 (2004);
31. požaduje ďalší rozvoj činností v rámci rezolúcie č. 1540 (2004) s cieľom zapojiť hodnotiace tímy, ktoré budú skúmať vierohodnosť predložených správ a určovať rozsah plnenia záväzkov vyplývajúcich z tejto rezolúcie zo strany členských štátov OSN;
32. požaduje vypracovanie zásad pre systém cielených a primeraných postihov, ktoré by sa mali uplatňovať proti krajinám, ktoré nesplnia svoje záväzky týkajúce sa nešírenia zbraní v súlade s rezolúciou Bezpečnostnej rady OSN č. 1540 (2004);
33. žiada, aby boli k dispozícii potrebné zdroje, ktoré umožnia, aby Európska únia významnou mierou prispievala k budúcemu systému inšpekcii OSN spojených s postihmi.

Legitímne použitie sily v rámci účinného multilateralizmu

34. berie na vedomie, že reálna hrozba použitia sily zohrávala významnú úlohu pri uľahčení práce UNSCOM a UNMOVIC týkajúcej sa odzbrojovania; uvažuje, že tento princíp je tiež dôležitý pri budúcich iniciatívach na uľahčenie práce v oblasti odzbrojovania;
35. považuje za nevyhnutné, aby sa žiadna vojenská stratégia neoddeľovala od stratégie odzbrojovania v akejkoľvek krízovej situácii, aby nedochádzalo k predčasnému vyhosteniu medzinárodných overovacích tímov, ktoré patria aj naďalej medzi najdôležitejšie nástroje overovania;
36. považuje za nevyhnutné v záujme dosiahnutia účinného multilateralizmu, aby sa využili všetky vhodné politické a diplomatické možnosti, predtým ako sa rozhodne o legitímnom použití vojenskej sily v súlade s Chartou OSN;
37. zdôrazňuje, že jadrové zbrane sú určené na účely zastrasovania; podporuje politické záväzky štátov vlastniacich jadrové zbrane o nepoužití jadrových zbraní proti štátom, ktoré nevlastnia jadrové zbrane („negatívne záruky bezpečnosti“) a opakovane uvádza, že

v jadrovej vojne by nebolo víťazov;

38. zdôrazňuje význam prijatia opatrení, ktorých cieľom je odradiť štáty od odstúpenia od Zmluvy o nešírení jadrových zbraní; podporuje úsilie niektorých členských štátov EÚ, ktoré sú signatármi ZNJZ, aby preskúmali článok X o odstúpení od tejto zmluvy a aby v prípade odstúpenia uľahčili postúpenie veci Bezpečnostnej rade OSN;
39. vyzýva štáty, ktoré vlastnia jadrové zbrane a sú zmluvnými stranami ZNJZ, s osobitým dôrazom na členov NATO Spojené kráľovstvo, Francúzsko a USA, so zámerom posilniť ich morálnu autoritu a dôveryhodnosť, aby podnikli včasné, progresívne a významné kroky smerom k likvidácii svojich jadrových arzenálov v súlade so záväzkami obsiahnutými v právne záväzných zmluvách a dohodách;
40. opätovne zdôrazňuje svoju výzvu Izraelu, Indii a Pakistanu, aby sa stali štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami ZNJZ;
41. zdôrazňuje potrebu pevnejších regionálnych a multilaterálnych bezpečnostných opatrení na Blízkom východe, indickom subkontinente a v severovýchodnej Ázii s cieľom znížiť tlak smerom k jadrovému šíreniu a dosiahnuť zrušenie jadrových programov;
42. vyzýva Európsku úniu, aby spolupracovala s medzinárodnými partnermi pri vytváraní a rozširovaní zóny bez ZHN na Blízkom východe; za týmto účelom podporuje súvisiacu spoluprácu, ktorá sa vyvinula v rámci barcelonského procesu;
43. odporúča, aby Európska únia prikladala najvyšší význam účinnému uplatňovaniu režimu nešírenia jadrových zbraní v stredomorskej oblasti, keďže bezpečnosť v Európe bytostne súvisí s bezpečnosťou v tomto regióne;
44. pripomína každému budúcemu členskému štátu povinnosť dôsledne zachovávať medzinárodné záväzky, ktoré zakazujú získavať a vyvíjať zbrane a materiály hromadného ničenia a prenos týchto zbraní, materiálov alebo technológií do akéhokoľvek tretieho štátu alebo pre neštátneho činiteľa;
45. vyzýva Radu a Komisiu, aby pokračovali v rozhovoroch s Iránom o jeho jadrovom programe, majúci na zreteli legitímne ekonomické a regionálne bezpečnostné záujmy oboch strán a rešpektujúci zásady vyplývajúce z medzinárodného práva a multilateralizmu;
46. víta skutočnosť, že postoje Európskej únie a Spojených štátov k otázke Iránu sa výrazne zblížili a uprednostňujú diplomatické kroky;
47. vyzýva iránsku vládu, aby v záujme obnovenia dôvery medzinárodného spoločenstva poskytla objektívne a overiteľné záruky mierovej povahy každého z jadrových programov a aby dôsledne dodržiavala ustanovenia Parížskej dohody a príslušné uznesenia Rady guvernérov IAEA;
48. vyzýva iránsky parlament, aby bezodkladne ukončil parlamentný proces ratifikácie a umožnil nadobudnutie platnosti dodatkového protokolu k dohode o komplexných zárukách medzi Iránom a IAEA;

49. vyjadruje veľmi hlboké znepokojenie nad vyhlásením Severnej Kórey z 10. februára 2005 o tom, že vlastní jadrové zbrane; víta nedávny výrazný posun v rokovaní šiestich strán a najmä záväzok Severnej Kórey o skončení jadrového zbrojenia a opätovného pristúpenia k Zmluve o nešírení jadrových zbraní; podporuje vyhlásenie z 19. septembra 2005, ktoré podal generálny riaditeľ Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu (IAEA), pán El Baradei, o návrate inšpektorov IAEA do Severnej Kórey; zdôrazňuje význam účasti Európskej únie na prebiehajúcom procese rokovaní a toho, aby zohrala dôležitú úlohu pri implementácii nedávno uzavretej dohody;
50. preto nalieha na Severnú Kóreu, aby sa opäť pripojila k ZNJZ, aby odvolala svoje rozhodnutie nezúčastniť sa rozhovorov šiestich strán a aby umožnila obnovenie rokovaní s cieľom nájsť mierové riešenie súčasnej krízy;
51. podobne nalieha na Severnú Kóreu aj na Spojené štáty, aby sa usilovali o rýchle riešenie súčasnej krízy, pričom prvým krokom by mala byť ponuka zo strany Spojených štátov obnoviť dodávky ťažkých palivových olejov výmenou za overené zastavenie prevádzky továrne Yongbyon;
52. pripomína Rade, že iniciatíva Organizácie pre rozvoj energetiky Kórejského polostrova (KEDO) zohrávala v nedávnej minulosti významnú úlohu a mohla by byť dobrým základom pre budúce dodávky konvenčnej energie;

Výsledky a vývoj hodnotiacej konferencie 2005 o Zmluve o nešírení jadrových zbraní

53. opätovne zdôrazňuje, že Zmluva o nešírení jadrových zbraní je aj naďalej základom mnohostranného režimu nešírenia jadrových zbraní, že by sa mala zachovať vo svojej celistvosti a že porušovaním jej ustanovení by sa mala zaoberať Bezpečnostná rada OSN;
54. vyjadruje sklamanie a hlboké znepokojenie nad tým, že sa nepodarilo dosiahnuť dohodu o užitočných odporúčaniach, ktoré by boli adresované budúcej hodnotiacej konferencii o ZNJZ a ľutuje, že Európska únia neprevzala iniciatívu starostu Hirošimy za bezjadrový svet do roku 2020;
55. vyjadruje sklamanie tak nad výsledkom hodnotiacej konferencie 2005 o ZNJZ, ako aj nad úlohou členských štátov na tejto konferencii; vyzýva však členské štáty, Radu a Komisiu, aby sa v dobrej viere usilovali uplatňovať 41 opatrení obsiahnutých v spoločnej pozícii;
56. vyzýva najmä Francúzsko a Spojené kráľovstvo, aby opätovne posilnili svoje úsilie o realizáciu 13 krokov na odzbrojenie a aby rokovali so Spojenými štátmi, Ruskom a Čínou, ktoré sa tiež zaviazali uplatňovať tento proces na konci hodnotiacej konferencie o ZNJZ z roku 2000;
57. vyzýva Radu a členské štáty, aby účinne uplatňovali ustanovenia záverečného dokumentu hodnotiacej konferencie o ZNJZ z roku 2000, ktorého cieľom je dosiahnuť prijatie zmluvy, ktorá by účinne zakazovala výrobu všetkých zbraní s využitím štiepnych materiálov; zdôrazňuje, že pri absencii záverečného dokumentu na hodnotiacej konferencii 2005, zostávajú tieto ustanovenia v účinnosti ako politický a právny záväzok štátov, zmluvných strán ZNJZ;

58. tým opätovne zdôrazňuje svoju podporu týkajúcu sa uzatvorenia nediskriminačnej, mnohostrannej, medzinárodnej a účinne preukázateľnej zmluvy o zákaze používania štiepných materiálov;
59. vyzýva taktiež všetky štáty, ktoré tak doteraz neurobili, aby podpísali a ratifikovali Zmluvu o všeobecnom zákaze jadrových skúšok (ZVZJS); zdôrazňuje, že za žiadnych okolností by žiadny štát nemal začať alebo obnovovať skúšobné jadrové výbuchy; opätovne zdôrazňuje svoje presvedčenie, že EÚ a NATO musia podniknúť všetko možné, aby presvedčili administratívu Spojených štátov, aby sa vzdala svojho odporu voči tejto problematike;
60. vyzýva Radu a Komisiu, aby predložili ďalšie návrhy s cieľom presvedčiť tretie štáty, ktoré tak doteraz neurobili, aby teraz podpísali a ratifikovali dodatkové protokoly IAEA;

Spoločná akcia v rámci transatlantických vzťahov USA - EÚ

61. nalieha na Európsku úniu a Spojené štáty, aby pokračovali v ich pozitívnom dialógu v oblasti nešírenia zbraní hromadného ničenia a boja proti terorizmu v súlade s vyhlásením Európskej únie a Spojených štátov o boji proti terorizmu a nešíreniu ZHN, ktoré bolo prijaté na summite EÚ - USA dňa 26. júna 2004 a potvrdené dňa 20. júna 2005;
62. opätovne potvrdzuje význam užšej spolupráce so Spojenými štátmi s cieľom posilniť medzinárodný systém zmlúv a režimov proti šíreniu ZHN, zabezpečiť ich dôsledné uplatňovanie a dodržiavanie, podporovať nerutinné inšpekcie a zhodnúť sa na tom, že na boj proti šíreniu zbraní hromadného ničenia môžu byť potrebné ďalšie opatrenia v súlade s medzinárodným právom;
63. zdôrazňuje naliehavú potrebu bezodkladne, bezpodmienečne a v súlade s inštitucionálnymi postupmi podpísať a ratifikovať ZVZJS s cieľom zabezpečiť, aby táto zmluva čo najskôr nadobudla platnosť;
64. vyzýva Radu a Komisiu, aby trvali na naliehavej potrebe tohto podpísania a ratifikácie pri dialógu so Spojenými štátmi a všetkými ostatnými partnerskými štátmi, ktoré doteraz neratifikovali ZVZJS a/alebo ZNJZ;
65. vyzýva Spojené štáty, aby objasnili situáciu týkajúcu sa množstva a strategických cieľov svojho taktického jadrového arzenálu rozmiestneného na európskych základniach;

Neštátne subjekty

66. vyzýva Európsku úniu, aby spolupracovala so svojimi medzinárodnými partnermi OSN, IAEA, OSCE a NATO s cieľom vypracovať a presadzovať mechanizmy, ktoré teroristom alebo osobám, ktoré im poskytujú útočisko, zabráni získať prístup k zbraniam a materiálom hromadného ničenia;
67. domnieva sa, že by sa malo vynaložiť maximálne úsilie s cieľom zabrániť akémukoľvek štátu alebo neštátnemu subjektu v tom, aby získal zbrane alebo materiály hromadného ničenia, vyvíjal ich alebo mal úžitok z ich vývoja, šírenia či používania;

68. zastáva názor, že bezpečnostná iniciatíva proti šíreniu ZHN (Proliferation Security Initiative) je významným nástrojom proti šíreniu ZHN a mala by byť v súlade s uznesením Bezpečnostnej rady OSN č. 1540 (2004) a existujúcimi režimami nešírenia jadrových zbraní;
69. zdôrazňuje význam programov zameraných okrem iného na bezpečnosť materiálov súvisiacich so zbraňami a zaobchádzanie s nimi, fyzickú ochranu zariadení a laboratórií, odhaľovanie nedovoleného obchodovania s materiálmi pre ZHN a odradzovanie od tejto činnosti, posilnenie kontrol vývozu a presun bývalých vedcov v oblasti zbraní podľa definícií v globálnom partnerstve G8;
70. povzbudzuje zriadenie spoločného medzinárodného jadrového výskumu a priemyselných projektov ako krokov;
71. podporuje ďalší finančný záväzok voči globálnemu partnerstvu G8 proti šíreniu ZHN a s tým súvisiacich materiálov v rámci finančného výhľadu na roky 2007-2013. To by malo okrem iného podporiť ďalšie efektívne a definitívne opatrenia pre odzbrojovanie tým, že prispieva na likvidáciu chemických zbraní a na mnohostranné snahy na likvidáciu plutónia v Rusku; vyzýva Rusko, aby vo väčšej miere finančne prispievalo na oba programy;
72. vyzýva Komisiu a Radu, aby predložila výročnú správu o pokroku pri plnení záväzku, ktorý prijala v mene EÚ voči globálnemu partnerstvu G8 v Kananaskise v roku 2002;
73. zdôrazňuje, že história ukázala, že príliš veľa štátov, vrátane členských štátov EÚ, nezodpovedne vyvážalo materiály a technológie, z ktorých môžu byť vyrobené jadrové zbrane a že to do veľkej miery prispelo k súčasným problémom nekontrolovateľného šírenia; preto podčiarkuje, že štátne a mnohostranné kontrolné systémy by mali fungovať ruka v ruke, aby sa vopred zabránilo akémukoľvek nežiaducemu šíreniu ZHN;

Kontrola vývozu jadrových materiálov

74. zdôrazňuje, že Európska únia by mala byť vedúcim činiteľom pri spolupráci v režimoch kontroly vývozu, ako to zdôrazňuje stratégia EÚ proti ZHN, a to najmä prostredníctvom zvyšovania účinnosti kontrol vývozu v rámci EÚ podľa nariadenia o tovaroch dvojakého použitia¹ a prostredníctvom vytvorenia programu pomoci tým štátom, ktoré potrebujú technické znalosti v oblasti kontroly vývozu;
75. požaduje proaktívnejší prístup EÚ a členských štátov ku kontrole vývozu predmetov dvojakého použitia s cieľom zabrániť riziku, že k týmto citlivým materiálom môžu získať prístup teroristi a iní nežiadúci koncoví užívatelia v tretích krajinách;
76. víta skutočnosť, že Komisia ako prvé činnosti zo série krokov podporujúcich možné vytvorenie dlhodobej iniciatívy EÚ pre spoluprácu v oblasti kontroly vývozu, projektu TACIS v Rusku, pilotného projektu 2004 na Balkáne a pilotného projektu 2005 v štyroch

¹ Nariadenie Rady (ES) č. 1334/2000 stanovujúce režim spoločenstva na kontrolu exportov položiek a technológií s dvojakým použitím (Ú. v. ES L 159, 30. 6. 2000, s. 1). Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 1504/2004 (Ú. v. EÚ L 281, 31. 8. 2004, s. 1).

ďalších štátoch alebo regiónoch;

77. vyzýva Radu, aby poskytla správu o vedení politického dialógu s partnermi o kontrolách vývozu a vyzýva Komisiu, aby podala správu o pokroku dobre sledovanej implementácie projektov na kontrolu vývozu predmetov dvojakého použitia; vyzýva tiež na uskutočnenie analýzy odhadov nákladov v rámci finančného výhľadu na roky 2007 – 2013 zo strany Rady a Komisie o tom, ako možno uplatnenie týchto projektov rozšíriť na iné regióny a krajiny;

Chemické a biologické zbrane

78. požaduje riadne uplatňovanie DCHZ a primerané finančné prostriedky pre Organizáciu pre zákaz chemických zbraní (OZCHZ); zastáva názor, že by sa mali vykonávať náhodné kontroly v prípade, ak existuje podozrenie z porušovania podmienok tejto zmluvy;
79. nalieha na členské štáty, Radu a Komisiu, aby vypracovali jasnú a presvedčivú pozíciu Európskej únie pre stretnutie štátov, zmluvných strán DTBZ, ktoré sa bude konať v dňoch 5. až 9. decembra 2005, aby mohla byť predložená komplexná spoločná pozícia na hodnotiacej konferencii o DTBZ v roku 2006;
80. vyzýva Európsku úniu, aby poskytla technickú pomoc pre rozvojové krajiny v oblasti sledovania chorôb (v súlade s článkom X zmluvy DTBZ);
81. nalieha na príslušné členské štáty, aby stiahli svoje výhrady voči Ženevskému protokolu z roku 1925, pretože politika odvety rovnakého druhu ako v súvislosti s chemickými a (alebo) biologickými zbraňami je v rozpore so záväzkami vyplývajúcimi z DTBZ;
82. v rámci nadchádzajúceho finančného výhľadu vyzýva Komisiu, aby posúdila uskutočniteľnosť spoločných programov pomoci s tretími štátmi, s cieľom zvýšiť bezpečnosť biologických materiálov, laboratórií a zariadení;

Úloha pre Európsky parlament

83. pripomína pozitívny prínos, ktorý môže zohrávať Európsky parlament ako rozpočtový orgán pri riešení problémov spoločnej bezpečnosti týkajúcich sa nešírenia zbraní a odzbrojenia, ako to už ukázala jeho podpora jadrovej bezpečnosti a programov jadrovej bezpečnosti v rámci TACIS;
84. znovu opakuje výzvu na moratórium so zámerom zaviesť úplný zákaz použitia takzvanej „munície s ochudobneným uránom“;
85. taktiež pripomína, že Európsky parlament naďalej pozitívne prispieva v prípade druhého pilotného projektu (2005), pri ktorom sa vyčlenilo 1,5 milióna eur pre Komisiu, aby ich použila na spustenie Iniciatívy pre spoluprácu v oblasti kontroly vývozu EÚ; pripomína svoje rozhodnutie pokračovať v podpore takýchto činností financovaním tretej prípravnej činnosti v roku 2006, aby umožnil Komisii lepšie pripraviť pôdu pre budúce programy financované Spoločenstvom v súlade s novým finančným výhľadom na roky 2007 – 2013;
86. pripomína úlohu, ktorú zohráva Parlament vo svojej spolurozhodovacej legislatívnej

funkcii a ako rozpočtový orgán v otázkach ako napr. navrhovaný nástroj stability, ktorý by mal obsiahnuť kontroly vývozu a pohraničnú bezpečnosť, podporu deštrukcie chemických zbraní a likvidácie štiepných materiálov vhodných na výrobu zbraní, spravovanie a kontrolu jadrových materiálov, biologickú bezpečnosť, premenu niekdajšej odbornosti v oblasti zbraní, atď. v súlade s nástrojmi jadrovej bezpečnosti, kontroly vývozu, atď.;

87. ďalej pripomína svoju angažovanosť vyjadrením súhlasu s najdôležitejšími medzinárodnými dohodami Únie s tretími krajinami a najmä s tými dohodami, v ktorých sú zahrnuté doložky o nešírení; v tejto súvislosti pripomína podporu požadovanú od Parlamentu pre všetky tieto iniciatívy navrhnuté proti šíreniu zbraní v určitých štátoch tým, že na výmenu ponúknu spoluprácu, a pre každý iný druh medzinárodnej dohody alebo partnerstva;
88. žiada preto, aby bol Európsky parlament v plnej miere zapojený do všetkých iniciatív zameraných na realizáciu stratégie EÚ proti ZHN;
89. odporúča, aby sa oficiálna delegácia Parlamentu zúčastnila budúcej hodnotiacej konferencie o ZNJZ, ako aj hodnotiacej konferencie DTBZ;
90. vyzýva členské štáty a Radu, aby poslancov Európskeho parlamentu zahrnuli medzi členov delegácie Únie na akomkoľvek budúcom vzájomnom preskúmaní kontroly vývozu; vyzýva taktiež Radu a Komisiu, aby pravidelne informovali Parlament o úlohe EÚ v Austrálskej skupine, v RKRT, vo wassenaarskej dohode a v Skupine pre jadrové dodávky;
91. navrhuje každoročne prijať správu o stave aktivít Európskej únie v oblasti nešírenia obsahujúcu príslušné politické odporúčania;

Finančné hľadiská stratégie Európskej únie proti šíreniu zbraní hromadného ničenia

92. vyzýva členské štáty, aby vyčlenili dostatočné finančné prostriedky na realizáciu priorít uvedených v správe ÚOZ o pokroku;
93. vyzýva Komisiu, aby jasným a transparentným spôsobom oznámila, aké prostriedky už vyčlenila na „jadrovú bezpečnosť“ a „nešírenie zbraní hromadného ničenia“;
94. vyzýva Komisiu, aby jasným a transparentným spôsobom uviedla, aké prostriedky sú potrebné na nevyhnutný príspevok Spoločenstva k stratégii EÚ proti ZHN počas roku 2006 a v rámci nového finančného výhľadu na roky 2007 - 2013, a aby pritom jasne rozlíšila okruhy „jadrová bezpečnosť“ a „nešírenie zbraní hromadného ničenia“;
95. s týmto cieľom vyzýva Komisiu, aby vypracovala zoznam priorít a odhadovaných nákladov na opatrenia potrebné na splnenie jej záväzku v rámci globálneho partnerstva G8, ako aj na rozšírenie jej činností nad rámec SNS s cieľom uspokojiť globálne potreby;
96. vyzýva Radu, Komisiu a členské štáty, aby podporovali konkrétne projekty realizované multilaterálnymi inštitúciami, akými sú napríklad IAEA a OZCHZ, a aby v prípade potreby poskytli finančné zdroje;

97. vyzýva najmä členské štáty, aby poskytli finančné prostriedky podľa zoznamu priorít ÚOZ na kontroly vývozu a programy technickej pomoci;
98. zastáva názor, že predchádzanie sporom a riadenie krízových situácií by sa nemali financovať z preventívneho rozpočtu ZHN a že ambície na vysokej úrovni vyjadrené v stratégii ZHN a podporované všetkými Európskymi inštitúciami a členskými štátmi si vyžadujú primeranú úroveň financovania; v tejto súvislosti pripomína narastajúce ťažkosti s financovaním posledných iniciatív (konkrétne obnovenie Spoločnej akcie s OZCHZ a novú Spoločnú akciu na podporu DTBZ) z rozpočtu SZBP (spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky, CFSP) alebo nástrojov Spoločenstva;
99. v rámci diskusií o finančnom výhlade na roky 2007 – 2013 preto navrhuje prehodnotiť medziinštitucionálnu dohodu zo 6. mája 1999 a zriadiť v rámci rozpočtu Únie osobitnú rozpočtovú položku na financovanie všetkých činností týkajúcich sa problematiky ZHN bez ohľadu na to, či patria do rámca Spoločenstva alebo SZBP a keď dodržiavajú svoje príslušné rozhodovacie postupy, ako aj kompetencie Rady, Komisie a osobného zástupcu;
100. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil terajšiemu predsedníctvu Rady, Rade, Komisii, vládam a parlamentom členských štátov, generálnemu tajomníkovi OSN, vládam a parlamentom Spojených štátov, Ruska, Číny, Izraela, Indie, Pakistanu, Iránu a Severnej Kórey, a všetkým ostatným členským štátom ZNJZ a členom IAEA.

EXPLANATORY STATEMENT

Origins and rationale for this report:

The rise of EU WMD policy: In December 2003 the EU adopted a 'Strategy Against the Proliferation of WMD'. The driving force behind the strategy was the need to demonstrate that the EU was serious about constructing a genuinely multilateral approach to tackling the problem of WMD proliferation. The WMD strategy is probably now the most developed policy agenda item of the overall implementation of the European Security Strategy (ESS). From now on, the EU WMD Strategy constitutes the basis for the Union's strategic dialogue with third countries or international organisations.

International Crises and a new EU approach: The EU's profile on WMD has recently increased through the EU-3's (Britain, France and Germany) diplomatic effort to resolve questions surrounding Iran's nuclear programme. Since the Paris Agreement in November 2004, these countries have been joined in the official negotiations by the EU Presidency, the Personal Representative, Annalisa Giannella (the person responsible for overseeing the WMD Strategy's implementation and development, and who represents the High Representative for CFSP Mr Solana) and the European Commission (leading on economic and trade aspects). This approach is also associated with the introduction of a new non-proliferation clause in all mixed agreements with third parties.

The role of the European Commission: The European Commission is also fully involved and associated with the WMD Strategy. It has been the primary focal point for the EU's contribution in the G8 Global Partnership against the spread of weapons and materials of mass destruction, which is focussed upon securing, dismantling and destroying nuclear and chemical weapons-related materials and facilities, and on the reconversion of the expertise formerly involved in the weapons programmes in the former Soviet Union. The EU, represented by the Commission, has committed to allocating one billion euros over 10 years to the Global Partnership programme (in addition to the four billion euros committed by individual member states). Most of the Commission's contribution has been focussed under the TACIS and Nordic Dimension Environmental Programme (TACIS budget). The Commission has also been charged to implement the Joint Action with Russia (CFSP budget) which is therefore part of the overall endeavour.

The Commission is also actively supporting the implementation of the WMD Strategy in other areas – particularly to secure future financing. On 29 September 2004, the Commission adopted a Communication on Instruments for External Assistance under the Future Financial Perspectives 2007-2013. The Commission has proposed a new Instrument for Stability, aimed at tackling crises and instability in third countries, including trans-border challenges (nuclear safety, non-proliferation, organised crime and terrorism). In parallel, it has also commissioned a scoping study looking at how to strengthen EU cooperative threat reduction activities through programming community actions. This is financed by a Pilot Project (proposed by the European Parliament and the Council) and is carried out by the Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI).

The scoping study will provide the supporting material to help the Commission in reaching a decision on, and the programming of, a specific Community contribution to support external EU cooperative threat reduction activities, as mentioned in the EU WMD Strategy. The target of the research findings, therefore, is to underpin future Community actions in terms of structure, content and size for cooperative threat reduction for the budget cycle 2007–2013. Against a backdrop of EU threat perception, the main activities will:

- review existing cooperative threat reduction programmes;
- evaluate areas of cooperation for a possible future large Community contribution;
- determine the financial requirements and propose detailed ideas for projects;
- organise and convene meetings and workshops to present and discuss the findings and proposals with officials and others;
- take responsibility for the organization, jointly with the European Parliament, of the conference on 7 and 8 December 2005 where the project results will be presented to the European Parliament and Member States. The timing of this event will therefore constitute an excellent contribution to the debate on the financial procedure.

The role of the European Parliament: The European Parliament's primary role in shaping the policy process in this area is as a budgetary authority in relation to the CFSP budget and Commission programmes (such as TACIS presently and the new Financial Instruments in the future). In light of the EU's commitment to **one billion euros** under the G8 Global Partnership, led by the European Commission with **Community and CFSP funds**, this is a significant role and an area in need of proper Parliamentary scrutiny.

In 2004, in response to this growing responsibility in the area of security policy, the European Parliament created a new Subcommittee on Security and Defence (SEDE) within its AFET. This Subcommittee, which met Annalisa Giannella on 17 March 2005, will produce a report on the WMD Strategy by autumn 2005.

This Report will coincide with the above-mentioned Inter-Parliamentary Conference, involving the European Parliament and Member State Parliaments, co-organised with the European Commission and with the involvement of the UK Presidency of the EU on the EU's role in preventing WMD proliferation.

The EU WMD Strategy

Annalisa Giannella, along with the Commission, has produced two progress reports on the Strategy's implementation so far, and has compiled a list of priorities for member states to follow up under the operational Chapter III of the Strategy¹.

According to the Strategy the European approach emphasises:

- understanding regional security trends;
- assessing specific security dynamics around any particular proliferation concern;
- developing a dialogue with states under suspicion;

¹ Latest Progress report and list of priorities can be found at :
<http://ue.eu.int/uedocs/cmsUpload/st15246.en04.doc>

- the application of all EU instruments and resources in tackling the problem.

This approach is evident in relation to the EU-3 efforts to halt Iran's nuclear enrichment programme¹. However, it is becoming increasingly clear that the US also has to be involved in the process if the outcome is to prove successful over the medium- to long-term².

While the WMD Strategy continues to receive strong political support from the member states, the Office of the Personal Representative (ÚOZ) in the Council and the Commission are following-up with specific, practical actions. These include:

Linking EU assistance with improved export controls

The ÚOZ and the Commission Services are compiling a prioritised list of third countries that could benefit from EU assistance in relation to export controls. A 'Non-proliferation clause', to be included in agreements with third countries, was drawn up and has been included in agreements with Syria, Tajikistan, Albania, the African Caribbean and Pacific states (in the revised Cotonou Agreement) and there are ongoing discussions to include the clause agreements with Gulf Cooperation Council and Mercosur³. The clause mentioned explicitly the importance of effective export controls and opens the door for cooperation in that field. This is also in line with the UNSCR 1540.

Criminalising proliferation within the EU

The EU is also working towards the criminalisation of activities that contribute to proliferation (a declaration has been adopted by the European Council)⁴.

Interdiction of criminal proliferation activities

Several Member States hosted exercises in the context of the Proliferation Security Initiative (PSI). The Commission is invited to participate when appropriate.

Enhancing the UN's verification role

On 28 April 2004, Member States on the UNSC co-sponsored Resolution 1540 on WMD non-proliferation, and contributed actively to its adoption by consensus⁵. The Commission drafted the Common EU report, which was transmitted by the EU Presidency to the 1540 Committee in October⁶. A month earlier the Working Group on Disarmament (CODUN) had an initial exchange of views on an international inspection and verification capability to be established within the UN (in line with the Strategy's commitment to retain and utilize UNMOVIC's unique skills)⁷.

¹ This policy represents the most high profile and significant manifestation of the EU's new WMD Strategy. The E-3 of UK, France and Germany went to Tehran and brokered an initial deal on Iranian signature of an Addition Protocol to the IAEA safeguards on enrichment in October 2003. During 2004 the issue of Iranian cessation of enrichment activities continued to receive significant attention at the Board of Governors meetings of the IAEA and the E-3 continue their negotiations with Iran.

² This week, 7 March, an EU delegation led by the PR went to Washington to discuss the approach to Iran.

³ See: <http://ue.eu.int/uedocs/cmsUpload/st14997.en03.pdf>

⁴ See: <http://ue.eu.int/uedocs/cmsUpload/st10774.en04.pdf>

⁵ See: [http://disarmament2.un.org/Committee1540/Res1540\(E\).pdf](http://disarmament2.un.org/Committee1540/Res1540(E).pdf)

⁶ See: <http://daccessdds.un.org/doc/UNDOC/GEN/N04/611/48/PDF/N0461148.pdf?OpenElement>

⁷ See: The WMD Strategy, op cit.

Supporting the International Organisations IAEA and OZCHZ

A first Joint Action has been adopted in support of the nuclear security action plan of the IAEA that is designed to counter the threat of nuclear terrorism. An initial amount of €3.3 million was made available to the IAEA during 2004¹. By the end of 2004, following contacts between the Personal Representative on WMD and the Organisation for the Prohibition of Chemical Weapons (OZCHZ), a Joint Action was agreed on support for OZCHZ activities.

Strengthening the prohibition of chemical and biological weapons

The EU is working in CODUN in order to reach a common position on challenge inspections under the Chemical Weapons Convention. The Personal Representative will also put forward suggestions on how to promote universalisation and implementation of the Biological and Toxin Weapons Convention.

Linking supply to the ZNJZ

While there is consensus for making the ZNJZ Additional Protocol a Condition of Supply, there is as yet no agreement within the Nuclear Suppliers' Group on the scope of those nuclear items that should be covered.

The WMD Strategy: Resources?

A UK Parliamentary Committee recently published a report² that, whilst being very supportive of the WMD Strategy, expressed concern over the funding of its implementation. The Minister for Europe, Denis MacShane, said that out of the CFSP budget of €62 million for 2005 he would expect about 10 per cent to be spent on the WMD Strategy and that Annalisa Giannella was working on that basis. He also said that another €40 million was being spent on cooperative threat reduction from Community budgets (TACIS), which are implemented by the Commission.

MacShane also stated that the UK Presidency would make the WMD Strategy a priority and noted that in co-sponsoring the Commission Pilot Project he expected the groundwork to be in place to secure adequate EU financial resources in the next Financial Perspectives (the EU budget for 2007-2013)³. Similarly, on 8 March in a European Parliament debate, Louis Michel (on behalf of the Commissioner for External Relations) Development and Humanitarian Aid Commissioner stressed that the Commission was committed to supporting the Strategy's implementation and had included specific reference to WMD non-proliferation and disarmament under the External Relations Stability Instrument. He hoped the budgetary authorities would support this proposal⁴.

¹ Council Joint Action 2004/495/CFSP of 17 May 2004, on support for IAEA activities under its Nuclear Security Programme. http://europa.eu.int/eur-lex/pri/en/oj/dat/2004/1_182/1_18220040519en00460050.pdf

² See : <http://www.publications.parliament.uk/pa/ld200405/ldselect/lducom/96/96.pdf>

³ See : <http://www.publications.parliament.uk/pa/ld/lduncorr/euc0902.pdf> Please note this is uncorrected evidence and "Any public use of, or reference to, the contents should make clear that neither witnesses nor Members have had the opportunity to correct the record. The transcript is not yet an approved formal record of these proceedings."

⁴ Lois Michel (on behalf of Commissioner Benita Ferrero-Waldner) Commissioner for Development and

The issue of resources and the ZNJZ were considered by the European Parliament and its new Subcommittee on Security and Defence at a hearing on 17 March 2005¹. The parliamentarians urged the Member States to work hard on the EU's position at the ZNJZ Review Conference in May 2005.

The WMD Strategy: What role for the ZNJZ and Disarmament?

Strengthening the Non-Proliferation Treaty (ZNJZ) regime is part of the EU's commitment to: 'effective multilateralism' under the ESS; the pursuit of the treaty's universalisation; and to the IAEA Safeguard agreements and protocols².

On 20 April 2005 the Political and Security Committee endorsed a new EU Common Position for the ZNJZ Review Conference, which commits the EU and its member states to strengthen the non-proliferation regime by promoting a successful outcome to the Conference³. The Common Position contains 43 distinct measures to achieve this goal and mandates the EU Presidency to undertake demarches in order to convince others of the EU approach.

The last ZNJZ Review Conference in 2000 was a success largely because it was possible to adopt a Final Document by consensus. This Document provided a review of the ZNJZ's operation over the previous five years and set out a number of steps that should be taken to promote nuclear non-proliferation and disarmament, perhaps the most significant of which was a joint pledge from the five nuclear weapon states to an 'unequivocal undertaking to accomplish the total elimination of their nuclear arsenals'. The lack of progress made in this respect presents a serious challenge.

The final Preparatory Committee meeting before the Review Conference largely failed to produce recommendations and finalise arrangements for that Conference, such as the rules of procedure, documentation and agenda. The decisions it did manage to take are mired in confusion⁴.

Clearly the EU needs to prevent future ZNJZ Conferences from failing. It needs to make the case for universal adherence, compliance and enhanced verification mechanisms, backed by the full authority of the UN and ultimately by sanctions. It will also be important for the EU to continue to give substance to the wider range of policy instruments at its disposal (including trade, energy assistance, security assurances). Tentative lessons learned from the EU's engagement with Iran might help here.

Humanitarian Aid « The Non-proliferation Treaty must be preserved by all means », European Parliament Plenary Session, Strasbourg, 8 March 2005.

¹ Entitled: Non-proliferation of weapons of mass destruction: a role for the European Parliament.

² EU WMD Strategy, chap. 2, para. 16.

³ Council Common Position relating to the 2005 Review Conference of the Parties to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons. Council of the European Union, Brussels [April 25, 2005]

⁴ Rebecca Johnson, 'Report on the 2004 ZNJZ PrepCom', *Disarmament Diplomacy*, No.77, May/June 2004.

POSTUP

Názov	Nešírenie zbraní hromadného ničenia: úloha Európskeho parlamentu			
Referenčné číslo	2005/2139(INI)			
Základ v rokovacom poriadku	Článok 45			
Gestorský výbor Dátum oznámenia povolenia v pléne	AFET 8.9.2005			
Výbor požiadaný o stanovisko dátum oznámenia v pléne				
Bez predloženia stanoviska dátum rozhodnutia				
Rozšírená spolupráca dátum oznámenia v pléne				
Návrh uznesenia začlenený v správe				
Spravodajca dátum menovania	Ģirts Valdis Kristovskis 1.2.2005			
Predchádzajúci spravodajca				
Prerokovanie vo výbore	26.5.2005	11.7.2005	3.10.2005 (SEDE)	4.10.2005 (AFET)
Dátum prijatia	4.10.2005			
Výsledok záverečného hlasovania	+: -: 0:	30 5 17		
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Angelika Beer, Panagiotis Beglitis, Monika Beňová, Elmar Brok, Simon Coveney, Marek Aleksander Czarnecki, Camiel Eurlings, Anna Elzbieta Fotyga, Jas Gawronski, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Jana Hybášková, Toomas Hendrik Ilves, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, João de Deus Pinheiro, Justas Vincas Paleckis, Mirosław Mariusz Piotrowski, Paweł Bartłomiej Piskorski, Tobias Pflüger, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Gitte Seeberg, Marek Maciej Siwiec, István Szent-Iványi, Antonio Tajani, Inese Vaidere, Ari Vatanen, Paavo Väyrynen, Jan Marinus Wiersma, Karl von Wogau, Francis Wurtz, Luis Yañez-Barnuevo García, Josef Zieleniec			
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Árpád Duka-Zólyomi, Carlo Fatuzzo, Jaromír Kohlíček, Erik Meijer, Janusz Onyszkiewicz, Aloyzas Sakalas, Jean Spautz, Csaba Sándor Tabajdi, Tatjana Ždanoka			
Náhradníci (čl. 178 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní				
Dátum predloženia– A6	12.10.2005		A6-0297/2005	